

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอต้นฉบับและบทแปลพร้อม
บทวิเคราะห์ความเรียงเชิงปรัชญา-ศาสนาเรื่องความเป็นหนึ่งเดียวในความหลากหลาย
(Unanimité dans le pluralisme) ของ บราวเดอร์โรเจอร์ (Br. Roger, 1915-2005)
ผู้ก่อตั้งภราดาคณะเทเซ ประเทศฝรั่งเศส ซึ่งเป็นนักบวชชายในศาสนาคริสต์ไม่จำกัด-
นิกาย หรือที่เรียกว่าเป็นคณะนักบวชที่มีกระแสเรียกคริสตศาสนลัทธิพันธ ซึ่งป็นลักษณะ
พิเศษของนักบวชคณะนี้

บทความเรื่องนี้นำเสนอแนวความคิดและหลักปฏิบัติการดำเนินชีวิตติดตาม
พระคริสต์ และรับใช้เพื่อนมนุษย์ของภราดาคณะเทเซ อย่างเปิดกว้างต่อมวลมนุษย์ทุกเชื้อ
ชาติ และทุกนิกายความเชื่อ

ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ภาค คือ ภาคการแปลซึ่งประกอบด้วย
ต้นฉบับและบทแปล และภาควิเคราะห์การแปล ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ปัญหาที่พบใน
กระบวนการแปล แบ่งได้เป็น 3 บท ดังนี้

บทที่ 1 ความรู้เสริมที่เกี่ยวข้องกับการแปล เป็นการนำเสนอปัญหาที่อยู่นอก
เหนือตัวต้นฉบับ ซึ่งมีความสำคัญในระดับความเข้าใจ

บทที่ 2 การวิเคราะห์ศัพท์ ซึ่งเป็นคำศัพท์ศาสนาคริสต์ ที่จำเป็นต้องวิเคราะห์
อธิบายความหมาย และการนำไปใช้ให้ถูกต้อง

บทที่ 3 กลวิธีการเขียน เป็นการอธิบายความหมายที่ผู้เขียนใช้ข้อความอ้างอิง
จากพระคัมภีร์ และการวิเคราะห์วรรณศิลป์

บทวิเคราะห์ทั้ง 3 บทเป็นการรวบรวมปัญหาทั้งระดับความเข้าใจ
และกระบวนการถ่ายทอดเป็นภาษาไทย พร้อมทั้งเสนอแนะแนวทางในการแก้ไข

บทสุดท้ายเป็นบทสรุปและข้อเสนอแนะในการแปล งานเขียนความเรียง
เชิงปรัชญา-ศาสนาและประโยชน์ที่ได้รับจากการแปล

Abstract

The purpose of this study is to present the original and the translated versions with an analysis of "Unanimité dans le pluralisme", a French story about philosophy and religion written by Brother Roger (1915-2005), the prior who established the Taizé community and a living paradox who is totally identified with the ecumenical "monastery" in France.

This thesis presents the ideal of leading Christian life by following Jesus Christ to serve one's fellow man, as exemplified by the members of the Taizé community who are found in different nations and in different sects.

This thesis is divided into two parts:

1. Translation, This includes the original and the Thai translation of Unanimité dans le pluralisme.
2. Analysis of the translation. This contains 3 chapters.

Chapter 1 : background knowledge information. This chapter is about external knowledge, which is important for the comprehension of the whole story.

Chapters 2 : analysis of vocabulary used by the Christians. This chapter is necessary for analyzing, interpreting, and explaining how to use precisely the Christians' vocabulary precisely.

Chapters 3: methodology. This chapter contains the explanations of the meaning of Bible quotations as used by the author as well as the figures of speech.

All the three chapters, contain two problems : the level of understanding the chosen text and the re-expression process to Thai language.

To conclude, the study contains suggestions for the translation of philosophical and religious ideas, together with the benefits to be obtained from the said translation.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จเรียบร้อยได้ด้วยความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนิษฐา กองทิพย์ จารุพินทุโสภณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้กรุณาอุทิศเวลาตรวจทานแก้ไข ให้คำปรึกษา และข้อชี้แนะอันมีค่า ตลอดช่วงเวลากการทำงานวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้า จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.สุธินาฏ บุญพรคนาวีก ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.วีรวิทย์ เศรษฐวงศ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาใช้เวลาแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ รวมทั้งเสนอแนะสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ และขอกราบขอบพระคุณ Br.Bernard Wirth , Fr.René Brisson , บาทหลวงสมเกียรติ ตรีนิกร และบาทหลวงอีกหลาย ๆ ท่าน ที่ได้ให้ความรู้และคำแนะนำ ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจต้นฉบับได้กระจ่างชัดขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ เซอร์โฮรีน ชำนาญธรรม อธิการบดีเจ้าคณะแขวง คณะภคินีเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร ผู้ให้โอกาสและสนับสนุนการศึกษา ขอกราบขอบพระคุณ ครูบาอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทภาษาฝรั่งเศสและศาสตร์ความรู้ต่าง ๆ ให้แก่ผู้แปลจนถึงบัดนี้ และขอขอบพระคุณ เซอร์มารี หลุยส์ พรฤกษ์งาม รวมถึงเพื่อนพี่น้องเซอร์ในคณะ ที่เอื้ออาทร คอยช่วยเหลือ เป็นกำลังใจ และภาวนาให้เสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณบิดามารดา ญาติมิตร ที่รักและห่วงใย ขอขอบพระคุณ พี่ต๋ม แห่งเทเซ่ และคุณครูหลาย ๆ ท่าน จากโรงเรียนในเครือคณะภคินีเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร ที่มีน้ำใจดีตลอดเวลา ให้ความช่วยเหลือ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีอาจเอยนามในที่นี้ได้หมด

และเหนือสิ่งอื่นใด ข้าพเจ้าขอโมทนาคุณพระเจ้าที่ทรงประทานความรัก พระเมตตา และทรงเสริมกำลังแก่ข้าพเจ้าตราบจนวันนี้

รจนา ดวงจันทร์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พ.ศ. 2552

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(1)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
คำนำวิทยานิพนธ์	1
ภาคงานแปล	
ต้นฉบับและบทแปล	8
ภาควิเคราะห์	
บทนำภาควิเคราะห์	113
บทที่	
1. ความรู้เสริม	114
1.1 ศาสนาคริสต์	122
1.1.1 กำเนิดพระศาสนจักร	116
1.1.1.1 อัครสาวกกับการสืบทอดงานของพระเยซูเจ้า	116
1.1.1.2 ชีวิตกลุ่มของคริสตชนแรกเริ่ม	117
1.1.2 เหตุแห่งความแตกแยกของคริสต์ศาสนา	118
1.1.3 นิกายต่าง ๆ ในศาสนาคริสต์	119
1.1.3.1 นิกายโรมันคาทอลิก	120
1.1.3.2 นิกายออร์ทอดอกซ์	120
1.1.3.3 นิกายโปรเตสแตนต์	121
1.1.4 การเผยแผ่ศาสนาคริสต์ในประเทศไทย	121
1.1.4.1 นิกายโรมันคาทอลิก	122
1.1.4.2 นิกายโปรเตสแตนต์	123
1.2 ภราดาคณะเทเซ	124

1.2.1 ภาวตาณะเทเซกับเยวชน.....	126
1.2.2 การภาวนาแบบเทเซ.....	127
1.2.3 ภาวตาณะเทเซและความสัมพันธ์กับเยวชนในประเทศไทย.....	128
1.3 คริสตศาสนสัมพันธ์.....	131
2. การวิเคราะห์คัมภีร์ทางศาสนาคริสต์.....	135
2.1 การอธิบายคำศัพท์ทางศาสนาคริสต์	136
2.2 การวิเคราะห์ความหมายของคำศัพท์ทางศาสนาคริสต์	151
3. กลวิธีการเขียน.....	162
3.1 การอ้างอิงพระคัมภีร์.....	163
3.2 กลวิธีทางวรรณศิลป์.....	186
3.2.1. อุปมา.....	186
3.2.2. อุปลักษณ์.....	188
3.2.3. สัญลักษณ์.....	191
3.2.4. บุคลาธิษฐาน.....	194
3.2.5. อติพจน์.....	195
บทสรุป.....	196
รายการอ้างอิง.....	197

ภาคผนวก.....	201
ก. ประมวลภาพ	202
ข. ข้อความอ้างอิงจากพระคัมภีร์.....	209
ค. ประมวลศัพท์เฉพาะ.....	220

คำนำวิทยานิพนธ์

แรงจูงใจในการเลือกแปลความเรียงเชิงปรัชญา-ศาสนาเรื่อง “Unanimité dans le pluralisme” ของ บราเดอร์โรเจอร์ (Roger Schutz) ผู้ก่อตั้งหมู่คณะภราดาแห่งเทเซ มีดังต่อไปนี้

ประการแรกสืบเนื่องมาจากผู้แปลประทับใจในบทเพลง ดนตรีที่ไพเราะอ่อนหวาน และลึกซึ้งมากเกี่ยวกับพระเจ้า และรูปแบบการภาวนาของเทเซที่ผู้ภาวนาสามารถจะอยู่ในอิริยาบถใดก็ได้ไม่ว่าจะนั่งหรือนอน อีกทั้งยังเลือกที่จะร้องเพลงร่วมกับผู้อื่นหรือจะเงียบก็ได้ ซึ่งทำให้ผู้ภาวนาเป็นอิสระและได้อยู่ใกล้ชิดพระเจ้าเป็นการส่วนตัว จึงเกิดสันติในใจ ค้นพบตัวเองและเกิดแรงบันดาลใจในการทำดีต่อไป จากการภาวนา การขับบทเพลงและการเล่น ดนตรีของเทเซนี้เองที่ทำให้ผู้แปลเกิดความสนใจต่อเรื่องราวของเทเซเพิ่มมากขึ้น เพราะผู้แปลซึ่งเป็นนักบวชหญิงในศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกมีความเชื่อในพระเจ้าผู้เป็นองค์แห่งความจริง ความรักและความเมตตาอย่างไม่มีสิ้นสุดนั้นมีอยู่ในดวงใจของมนุษย์ทุกคน เพียงแต่ว่าเขาจะเปิดใจออกรับการไช้แสดงของพระองค์หรือไม่เท่านั้นเอง เมื่อรู้จักตัวตนของตนแล้วย่อมจะรู้จักพระเจ้าด้วยและเมื่อมีพระเจ้าอยู่ในหัวใจแล้วสันติสุขในโลกนี้ก็อยู่ไม่ไกลไปจากมนุษย์ ผู้แปลมีความปรารถนาให้ผู้ไม่ได้เป็นคริสตชนได้มาสัมผัส และรู้จักพระเจ้าให้มากยิ่งขึ้นผ่านทางกรภาวนาแบบเทเซ ซึ่งผู้แปลเชื่อว่าใครก็ตามที่สัมผัสกับบทเพลง ดนตรีและการภาวนาแบบเทเซแล้วจะมีแรงบันดาลใจและพบกับความสงบสุข

ประการที่สองคือความประทับใจบราเดอร์โรเจอร์ซึ่งเป็นบุคคลสำคัญและมีชื่อเสียงในแวดวง คริสตศาสนา บราเดอร์โรเจอร์ เกิดเมื่อ 12 พฤษภาคม ค.ศ. 1915 ที่สวิตเซอร์แลนด์ เป็นบุตรคนเล็กในพี่น้อง 9 คน เป็นลูกครึ่งสวิส-ฝรั่งเศส ท่านเรียนเทววิทยาที่เมืองโลซานน์ประเทศสวิตเซอร์แลนด์และที่เมืองสตาร์สบูร์ก ประเทศฝรั่งเศสตามความต้องการของบิดา ในปี 1939 ท่านได้เป็นประธานสมาคมคริสเตียนของนักศึกษาแห่งโลซานน์ ได้ตั้งกลุ่มเยาวชนและจัดการเข้าเฝ้าเยาวชน เมื่อเกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 ในปี 1940 ท่านได้ไปฝรั่งเศสและซื้อบ้านที่หมู่บ้านเทเซเพื่อให้ที่พักพิงแก่ผู้ลี้ภัยสงครามโดยเฉพาะชาวยิว ซึ่งการกระทำดังกล่าวท่านได้ทำตามแบบอย่างของคุณยายที่เคยให้ที่พักพิงแก่ผู้ลี้ภัยในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 1 คุณยายของท่านเป็นโปรเตสแตนต์ที่ดำเนินชีวิตเอาใจใส่คนยากจนและได้คืนดีกับความเชื่อคาทอลิกโดยไปเข้าโบสถ์คาทอลิก ท่านปรารถนาให้คริสตชนคืนดีกันและไม่ต้องการให้เกิดสงครามอีก

ในปี 1949 บราเดอร์โรเจอร์พร้อมกับเพื่อนๆ อีก 6 คนได้ปฏิญาณตนว่าจะถือโสด ดำเนินชีวิตเรียบง่ายร่วมกัน ประกาศพระวรสารตลอดชีวิต นับแต่นั้นมาในแต่ละปีท่านกับหมู่คณะได้ไปอยู่กับคนยากจนตามที่ต่างๆ และได้ทำงานกับเยาวชน ทำให้เยาวชนได้รับประสบการณ์แห่ง

การภาวนา ค้นพบคุณค่าและความหมายของชีวิต นอกจากนี้ท่านยังได้เข้าร่วมสังเกตการณ์การประชุมสังคายนาวาติกันครั้งที่ 2 ด้วย จากงานต่างๆที่ท่านกระทำมาตลอดชีวิต ส่งผลให้ท่านได้รับรางวัลมากมาย อาทิเช่น รางวัล Templeton ด้านความก้าวหน้าทางศาสนาและรางวัลด้านการศึกษาเพื่อสันติภาพจากองค์การสหประชาชาติ 16 สิงหาคม 2005 บราเดอร์โรเจอร์ถูกสังหารสิ้นชีวิต ขณะสวดภาวนาคำร่วมกับทุกคนในโบสถ์แห่งการคืนดี

ประการที่สาม คือ ผู้แปลสนใจแนวคิดเรื่องการคืนดีกันระหว่างคริสตชนต่างนิกาย ซึ่งในปัจจุบันนี้หลายฝ่ายได้ให้การส่งเสริมการทำเสวนาคริสต์สัมพันธ์เป็นอย่างมาก เพื่อให้เกิดเอกภาพขึ้นในหมู่คริสตชนคือ**รักพระเป็นเจ้าและรักเพื่อนมนุษย์** (มธ 22:37-39) ตามแบบอย่างคริสตชนในยุคแรกเริ่ม ในยุคนั้นคริสตชนปฏิบัติตามคำสอนของพระเยซูอย่างเคร่งครัด (กจ 2: 42-47) การแตกแยกออกเป็นนิกายต่างๆเกิดขึ้นในศตวรรษที่ 16 โดยแบ่งออกเป็น 3 นิกายใหญ่ๆ คือนิกายโรมันคาทอลิก นิกายออร์ทอดอกซ์ และนิกายโปรเตสแตนต์ และนิกายย่อยๆ อีกหลายร้อยนิกาย หมู่คณะภราดาแห่งเทเซเป็นชุมชนที่ส่งเสริมคริสต์สัมพันธ์อย่างแท้จริงเพราะบรรดาภราดากว่าร้อยคนนี้นับถือศาสนาคริสต์นิกายต่างๆกัน มาจากกว่า 30 ประเทศใน 5 ทวีป

ประการที่สี่ คือ ผลงานเขียนของบราเดอร์โรเจอร์เรื่อง *Unanimité dans le pluralisme* ซึ่งตีพิมพ์เมื่อปี 1966 โดยสำนักพิมพ์ LES PRESSES DE TAIZE เป็นงานเขียนหลังจากก่อตั้งหมู่คณะได้ 20 กว่าปี เป็นงานเขียนที่น่าสนใจเนื่องจากเป็นเรื่องเกี่ยวกับมนุษย์ที่เลือกจะดำเนินชีวิตสนิทกับพระเจ้าโดยผ่านทางความสัมพันธ์กับเพื่อนมนุษย์ที่แตกต่างกันทางความเชื่อหลากหลายคริสตินิกาย ด้วยการเป็นประจักษ์พยานด้วยชีวิต มีเอกภาพในพระเยซูคริสต์เจ้าเพื่อทำให้พระอาณาจักรของพระเจ้าเกิดขึ้นจริงบนแผ่นดินโลก นั่นก็คือการที่มวลมนุษย์ส่วนใหญ่ดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข มีความเข้าใจซึ่งกันและกันแม้จะมีความแตกต่างกันในด้านต่างๆ ดังนั้นหนังสือเล่มนี้จึงมีอิทธิพลต่อผู้สนใจกระแสเรียกการเป็นนักบวชผู้ทำคริสต์สัมพันธ์ ซึ่งผู้แปลก็สนใจในเรื่องกระแสเรียกนี้มาก กระแสเรียกการเป็นผู้ทำคริสต์สัมพันธ์ของหมู่คณะภราดาแห่งเทเซ สื่อความหมายได้ตามชื่อหนังสือ **ความเป็นหนึ่งเดียวในความหลากหลาย** ซึ่งเป็นหนังสือด้านชีวิตฝ่ายจิต ลักษณะรูปแบบการเขียนเป็นการอธิบายชีวิตและกฎเกณฑ์ของหมู่คณะกึ่งรำพึงพระคัมภีร์ (ซึ่งการเขียนรำพึงพระคัมภีร์นี้เป็นงานเขียนที่นิยมกันมากในคริสตศาสนา) อีกทั้งยังมีข้อคิดเชิงปรัชญาศาสนาที่มีค่าควรแก่การศึกษาเป็นอย่างยิ่ง

ประการสุดท้าย คือ ผู้แปลมักจะพบว่าในงานวรรณกรรม บางครั้งมีเรื่องราวที่พาตึงถึงพระสงฆ์ นักบวชชายหญิง หรือข้อความเชื่อข้อปฏิบัติในศาสนาคริสต์ในแง่ลบ ผู้แปลซึ่งเป็นนักบวชหญิงในศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกย่อมเกิดความรู้สึกละอายใจ แม้จะทราบว่าเรื่องบางอย่างนั้นมีมูลความจริง ซึ่งเป็นเรื่องธรรมดาของทุกวงการที่จะมีทั้งคนดีและคนไม่ดีปะปน

กันอยู่ แต่ผู้แปลก็ปรารถนาที่จะนำเสนอให้ผู้คนได้ทราบถึงความดีงามที่มีอยู่ในการดำเนินชีวิต
พระสงฆ์ นักบวชชายหญิงในศาสนาคริสต์ด้วยเช่นกัน

ดังนั้นผู้แปลจึงคิดว่าจากงานแปลชิ้นนี้จะทำให้ชาวไทยทั้งที่นับถือและที่มิได้นับถือ
ศาสนาคริสต์ จะมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้นถึงการดำเนินชีวิตที่อุทิศตนเพื่อศาสนาอย่างแท้จริงของ
นักบวชชาย ที่ปรารถนาจะประกาศให้โลกรู้ถึงชีวิตและคำสอนของพระเยซูคริสต์จากการดำเนิน
ชีวิตเป็นประจักษ์พยานของพวกเขา เพื่อให้เกิดความสุขสันต์อย่างแท้จริงในสังคมโลกปัจจุบัน

ภาคงานแปล

บทนำภาคงานแปล

ในการแปลเรื่อง "Unanimité dans le pluralisme" ของ Roger Schutz-Marsauche นั้นผู้แปลได้อาศัยหลักทฤษฎีการแปลแบบยึดความหมาย (Théorie interprétative de la traduction) ของสถาบันชั้นสูงด้านการล่ามและการแปล (Ecole Supérieure d'interprètes et de Traducteur : E.S.I.T) ทฤษฎีการแปลแบบยึดความหมายดังกล่าว เป็นการถ่ายทอดความหมายจากวาทกรรมต้นฉบับไปสู่วาทกรรมในภาษาปลายทาง โดยต้องซื่อสัตย์ต่อเนื้อหา รักษาลีลาการเขียนและผลกระทบทางอารมณ์ความรู้สึกต่อผู้รับสารเอาไว้ให้ครบถ้วน

กระบวนการแปลแบบยึดความหมายดังกล่าว มีขั้นตอนการปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. การทำความเข้าใจต้นฉบับ (Compréhension)

ผู้แปลได้อ่าน ศึกษา และวิเคราะห์ต้นฉบับเพื่อให้ทราบถึงเนื้อหา ความหมาย ความคิด จุดมุ่งหมายของผู้เขียน ตลอดจนหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับต้นฉบับทั้งในด้านความรู้ทั่วไปและความรู้ทางด้านศาสนา รวมถึงศึกษาประวัติและผลงานของผู้เขียน จากหนังสือ เอกสารต่างๆ และในเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังสอบถามจากผู้รู้ผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่างๆ ของพระศาสนาจักร เพื่อรับรู้ความหมายทั้งหมดของสารในต้นฉบับให้ถูกต้อง ซึ่งเป็นหนทางแรกที่จะนำไปสู่การผลิตบทแปลที่มีคุณภาพ

2. การผละจากภาษาต้นฉบับ (Déverbalisation)

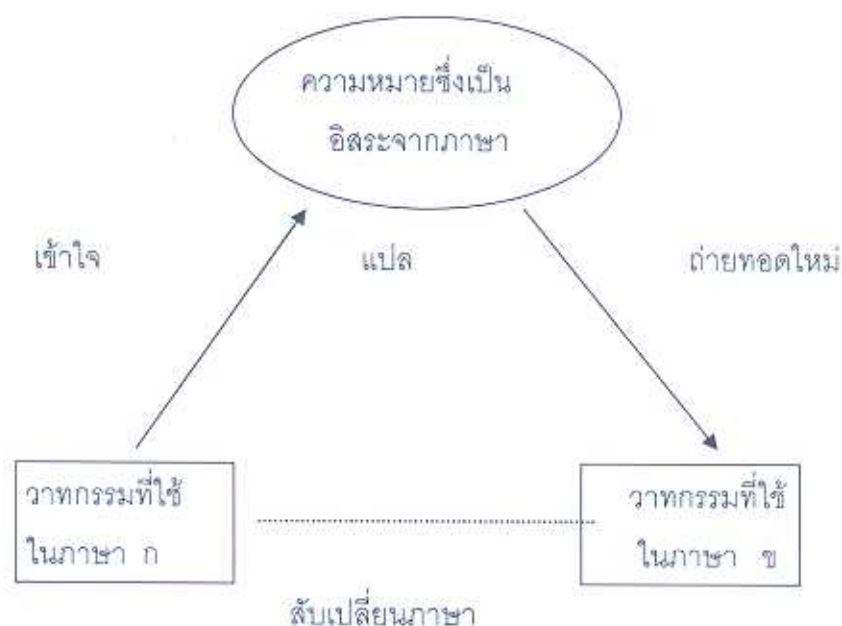
กระบวนการนี้จะเกิดขึ้นเมื่อผู้แปลตีความและจับสารของต้นฉบับและรับมาเป็นของผู้แปล ขั้นตอนนี้จะทำให้ข้อมูลเป็นอิสระจากภาษา ซึ่งนพพร ประชากุล (2532, น.7) ได้กล่าวว่า "การสกัดกาทิ้งเพื่อสกัดความคิดบริสุทธิ์"

3. การถ่ายทอดความหมายด้วยภาษาใหม่ (Réexpression)

ขั้นตอนสุดท้าย ผู้แปลต้องถ่ายทอดความหมายที่เข้าใจชัดเจนแล้วจากต้นฉบับมา"สวมใส่ ภาษาปลายทางที่เป็นธรรมชาติ เพื่อให้ผู้รับสารเข้าใจความคิดนั้นได้อย่างชัดเจน และครบถ้วน" (นพพร ประชากุล, 2532, น.7) ซึ่งในฉบับแปลนั้น จะมีการเลือกใช้คำ รูปประโยค ประเภทของภาษาที่เหมาะสมกับบริบทและการเขียน โดยเก็บข้อความ เก็บแนวคิดเชิงปรัชญา ศาสนา ตลอดจนถ่ายทอดความคิดและเจตนารมณ์ของผู้เขียนให้ออกมาตรงตามต้นฉบับมากที่สุด

จากกระบวนการดังกล่าวข้างต้น เราสามารถเขียนแผนผังองค์ประกอบ
กระบวนการแปลได้ดังนี้ (เชเลลโกวิช, 2540, น. 47)

แผนผังแสดงกระบวนการแปล

สรุปได้ว่าการแปลตามหลักทฤษฎีแบบยึดความหมายนั้น ต้องทำตามขั้นตอนทั้งสาม โดยให้ความสำคัญทัดเทียมกัน เมื่อดำเนินการตามกระบวนการต่างๆ ครบถ้วนถูกต้องแล้ว ก็จะได้ผลงานแปลที่มีคุณภาพตามหลักการแปล

เรื่องย่อ

“Unanimité dans le pluralisme” เป็นเรื่องราวชีวิตนักบวชชายในศาสนาคริสต์ของหมู่คณะภราดาแห่งเทเซ ในประเทศฝรั่งเศส ที่ต่างไปจากคณะนักบวชชายอื่นๆ เพราะสมาชิกคณะนี้จะนับถือศาสนาคริสต์นิกายต่างๆ กัน อาทิเช่น คาทอลิก โปรเตสแตนต์นิกายต่างๆ และมาจากกว่า 30 ประเทศในทุกทวีปทั่วโลก

เนื้อหาของหนังสือแบ่งออกเป็น 3 ภาค คือ

ภาคที่ 1 เพื่อการสร้างสรรคชีวิตหมู่คณะร่วมกัน

เป็นเรื่องเกี่ยวกับการมาสร้างสรรคชีวิตหมู่คณะร่วมกันของนักบวชชายที่นับถือพระคริสต์เจ้าเหมือนกันแต่นับถือศาสนาคริสต์ต่างนิกาย ซึ่งในการมาอยู่ร่วมกันนี้ก็เพื่อจะเป็นประจักษ์พยานถึงพระเจ้า พวกเขาจะต้องทำความรู้จักกับเพื่อนมนุษย์ด้วย และต้องดำเนินชีวิตที่แสดงออกถึงเครื่องหมายแห่งความเป็นหนึ่งเดียวกัน ต้องทะนุถนอมรักษาความรักที่มีต่อกันและต่อเพื่อนมนุษย์ทั่วไป แล้วยังต้องพึ่งพาตนเองด้วยการทำมาหาเลี้ยงชีพด้วยการงานของตน มีจิตใจกว้างขวางเปิดรับผู้อื่น และเป็นผู้เสียสละอุทิศตัวเองแสดงให้เห็นถึงความหมายแห่งการให้เปล่า

ภาคที่ 2 ฝ่าคอยเหตุการณ์สำคัญจากพระเจ้า

กล่าวถึงความสัมพันธ์ของมนุษย์กับพระเจ้า มนุษย์ดำเนินชีวิตโดยมีพระเจ้า เป็นศูนย์กลางทำทุกอย่างด้วยการสำนึกถึงการประทับอยู่ของพระเจ้า และยึดคำสอนในพระคัมภีร์ไบเบิลในการดำเนินชีวิตเพื่อทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า และเปิดใจต้อนรับพระเจ้า สามารถชื่นชมยินดีกับชีวิต การอยู่ร่วมกัน การให้อภัย การแบ่งปันทุกสิ่งทุกอย่างกับเพื่อนมนุษย์และแบ่งปันกับพระเจ้า

ภาคที่ 3 การน้อมรับส่วนบุคคล

กล่าวถึงการตัดสินใจเลือกมาดำเนินชีวิตนักบวชในคณะภราดาแห่งเทเซ มีข้อผูกมัดการปฏิญาณตนตลอดชีวิต ไม่เป็นเจ้าของสิ่งใด ทุกสิ่งทุกอย่างที่มีเป็นของส่วนรวม ถือกฎเกณฑ์ร่วมกัน ดำเนินชีวิตนักบวชด้วยใจอิสระและความรักที่มุ่งไปสู่พระเจ้า และช่วยเหลือ รับฟัง เป็นเพื่อนกับเพื่อนมนุษย์ อุทิศตนทั้งชีวิตอย่างเด็ดขาดให้กับความเชื่อในพระเจ้า การมีมนุษยธรรมอันสมบูรณ์

Unaninité dans le pluralisme

ความเป็นหนึ่งเดียวในความหลากหลาย

Le pluralisme¹ des sociétés contemporaines entretient et accentue un même pluralisme dans la chrétienté. Ce processus n'autorise pas le rêve, il est un fait de notre histoire. Mais, vouloir le pluralisme pour lui-même et demeurer sans une référence centrale, sans une colonne d'Eglise, sans une unanimité dans le fondamental, c'est accepter à plus ou moins longue échéance la mort de la foi sur la terre².

Tout était commun entre eux, ils n'étaient qu'un cœur et qu'une âme, « una anima »³. Sans unanimité au plus intime de la communauté, celle-ci s'effondre sans même qu'il y paraisse. Alors, plus de signe de la continuité du Christ dans l'histoire, plus de lieux où accueillir chaque homme. La dispersion livre les hommes à la contestation réciproque.

Vivre l'unanimité, implantée au cœur d'un pluralisme, c'est s'attacher à ce qui demeure premier pour toute communauté et pour la communauté des communautés, l'Eglise. Vivre l'unanimité dans le pluralisme, c'est chercher quel est le pivot commun à tous, autour duquel s'édifie la communauté en un pluralisme d'expressions, en une liberté d'exister d'autant plus grande que l'unanimité est plus certaine.

ความเป็นพหุนิยม¹ ในสังคมปัจจุบันส่งเสริมและขับเคลื่อนความเป็นพหุนิกายในศาสนาคริสต์ด้วย เหตุการณ์นี้ไม่ใช่เป็นเรื่องความฝัน แต่เป็นเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์คริสตศาสนา อย่างไรก็ตามความปรารถนาที่จะมีหลากหลายนิกายในศาสนาเพื่อประโยชน์ของกลุ่มตนเองและการดำรงอยู่โดยปราศจากแกนกลางร่วมกัน ปราศจากเสาหลักแห่งพระศาสนจักร และไม่มีความเป็นเอกฉันท์ในหลักการพื้นฐานนั้น เท่ากับเป็นการยอมรับจุดสิ้นสุดของความศรัทธาบนโลกนี้² ในไม่ช้าก็เร็ว

ในความหลากหลายนั้น พวกเขามีทุกสิ่งทุกอย่างร่วมกัน มีใจดวงเดียวและวิญญานดวงเดียวเป็น “น้ำหนึ่งใจเดียวกัน”³ หากปราศจากความเป็นเอกฉันท์อันแน่นแฟ้นของประชาคม ประชาคมก็จะพังทลายลงแม้ว่าดูเหมือนไม่น่าเป็นไปได้ ดังนั้นหากไม่มีเครื่องหมายความต่อเนื่องของพระคริสต์ในประวัติศาสตร์ ก็จะไม่มียุทธศาสตร์ที่ต้อนรับมนุษย์แต่ละคน การแตกแยกนำพามนุษย์ให้ได้แย้งซึ่งกันและกัน

การดำเนินชีวิตเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ซึ่งดำรงอยู่ในใจกลางความเป็นพหุนิกาย คือการผูกมัดตนเองต่อพระศาสนจักรซึ่งเป็นประชาคมแห่งประชาคมทั้งหลาย และเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับทุกประชาคม การดำเนินชีวิตเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในความหลากหลายคือการแสวงหาว่าอะไรคือแกนหลักร่วมกันสำหรับทุกคน โดยรอบๆ แกนหลักนั้นจะสร้างชีวิตหมู่คณะซึ่งมีความหลากหลายในการแสดงออกทางความคิดและมีเสรีภาพในการดำรงอยู่ที่กว้างใหญ่มากขึ้นตามความแน่นแฟ้นของความเป็นหนึ่งเดียว

POUR UNE CREATION COMMUNE

เพื่อการสร้างสรรค์ชีวิตหมู่คณะร่วมกัน

« Pour connaître Dieu, connaître l'homme »⁴

Aux profondeurs, ce qui nous brûle, c'est de vivre le Christ pour le monde.

Ce qui nous touche, aux profondeurs, c'est l'homme, sa promotion en Dieu, sa promotion spirituelle en même temps que sa promotion humaine.

Et, plus que jamais, ce qui nous anime, c'est de trouver la communication avec l'homme d'aujourd'hui. Cet homme d'une société disloquée et pluraliste, qui est-il ? l'homme de la cybernétique ou le paysan des Indes ?

Confrontés ensemble aux plus grandes questions de ce siècle, nous apprenons à regarder au-delà de ce qui nous est habituel et nous nous réveillerons un jour avec des cœurs et des esprits élargis. A notre insu, notre propre regard aura changé, le Christ l'aura transfiguré. Réveille-toi, ô toi qui dors, lève-toi d'entre les morts¹.

Au grand tournant de l'histoire contemporaine, il devient plus nécessaire de considérer notre vie commune dans sa spécificité.

La vie commune contient une force d'ouverture aux autres hommes. Nous replier sur nous-mêmes et nous détourner du prochain constitue un processus possible car la vie contemplative nous oriente vers l'intérieur. Nous pourrions alors en venir à rechercher notre seul salut personnel, oublieux des hommes nos frères.

Un retour à l'essentiel de la vie commune s'impose en cours de route, et l'un des éléments de cette reconversion se trouve dans la réponse apportée à la question : qui est mon prochain ?

Par sa nature même, toute vie en communauté est tournée vers Dieu et vers les hommes. Si elle favorisait la seule pureté de vie, elle risquerait de succomber à une lente mort. Elle appelle une capacité d'adaptation aux renouveaux.

"เพื่อจะรู้จักพระเจ้า ต้องรู้จักเพื่อนมนุษย์ด้วย" ⁴

สิ่งที่ถูกรื้อนเป็นไฟในส่วนของจิตใจเรา คือการดำเนินชีวิตตามแบบอย่างพระคริสต์เพื่อมนุษยโลก

สิ่งที่ตราตรึงอยู่ในส่วนของจิตใจเรา ก็คือความเป็นมนุษย์ มนุษย์ที่มีการพัฒนาในความสนิทสัมพันธ์กับพระเจ้า มีการพัฒนาทางจิตใจ และในขณะเดียวกันก็มีการพัฒนาความเป็นมนุษย์ไปพร้อม ๆ กันด้วย

และสิ่งที่ทำให้เรามีชีวิตชีวาอย่างที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ก็คือการพบปะติดต่อกับข่าวสารกับมนุษย์ในโลกปัจจุบัน มนุษย์ที่มาจากสังคมแห่งการแบ่งแยกและหลากหลาย เขาเป็นใครหรือ เป็นมนุษย์ผู้มาจากโลกแห่งข้อมูลข่าวสารหรือว่าเป็นชาวนาจากอินเดีย

เมื่อต้องเผชิญกับคำถามที่สำคัญยิ่งแห่งยุคสมัยนี้พร้อมกัน เราจึงเรียนรู้ที่จะมองให้ไกลไปกว่าสิ่งที่เราค้นเคย และวันหนึ่งเราจะตื่นขึ้นมาด้วยหัวใจและวิญญาณที่เปิดกว้าง และโดยไม่รู้ตัว มุมมองของเราก็จะเปลี่ยนไป พระคริสต์เจ้าจะทรงเปลี่ยนแปลงเรา ตื่นขึ้นเกิด...เธอผู้หลับใหล จงลุกขึ้นจากบรรดาผู้ตายเกิด ¹

ในการเปลี่ยนแปลงอันยิ่งใหญ่ของประวัติศาสตร์ปัจจุบัน มีความจำเป็นมากขึ้นที่จะต้องพิจารณาเอกลักษณ์ของชีวิตหมู่คณะ

ชีวิตหมู่คณะมีพลังในการเปิดกว้างสู่เพื่อนมนุษย์ การปิดตัวอยู่กับตัวเองและออกห่างจากเพื่อนมนุษย์อาจเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ เพราะชีวิตที่พิศเพ่งภาวนาจะนำเราเข้าสู่ภายในจิตวิญญาณของแต่ละคน ด้วยเหตุนี้เราจึงอาจจะแสวงหาความรอดส่วนตัว โดยหลงลืมเพื่อนที่น้องของเราไป

การกลับมาสู่แก่นสำคัญของชีวิตหมู่คณะจะเกิดขึ้นในระหว่างฝึกฝนตน และหนึ่งในสาระสำคัญของการเปลี่ยนแปลงนี้อยู่ในคำตอบของคำถามที่ว่า ใครคือเพื่อนพี่น้องของเรา

โดยธรรมชาติแล้ว ตลอดชีวิตหมู่คณะนั้นจะมุ่งไปสู่พระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ หากชีวิตหมู่คณะนั้นเจือต่อความบริสุทธิ์ของชีวิตเพียงประการเดียวนั้น ก็เสี่ยงต่อการตกอยู่ในภาวะของความตายอย่างช้าๆ ชีวิตหมู่คณะนั้นเรียกร้องความสามารถในการปรับตัวสู่การฟื้นฟูขึ้นใหม่

Trop d'avance sur l'histoire engendre fébrilité et vaine contestation, mais des retards viennent détruire l'élan d'une vie donnée.

Aujourd'hui comme jamais, si elle se charge de la sève qui lui est propre, si elle s'emplit de la fraîcheur de vie fraternelle qui la qualifie, la vie commune est un ferment dans la pâte. Elle contient en puissance une force explosive. Elle peut soulever des montagnes d'indifférence et apporter aux hommes une qualité irremplaçable de présence du Christ.

Dans les périodes les plus sombres, bien souvent un petit nombre de femmes et d'hommes, répartis à travers le monde, ont été capables de renverser le cours des évolutions historiques, parce qu'ils espéraient contre toute espérance². Ce qui était promis à la désagrégation est alors entré dans le courant d'un dynamisme nouveau.

L'exceptionnelle insertion de tel de nos frères dans des organismes de promotion ne veut être qu'un signe de notre participation à la «socialisation»³ du monde d'aujourd'hui, ce monde qui est devenu pluraliste et au cœur duquel les chrétiens, comme les non-chrétiens, ne pourront agir qu'avec beaucoup d'autres, et jamais les uns sans les autres, jamais les uns à côté des autres, jamais les uns dominant les autres. Si cette exceptionnelle insertion suscitait un climat passionnel et ne pouvait pas être assumée dans une grande paix intérieure, il faudrait s'interroger.

Si la prière nous maintient dans un «splendide isolement», il nous est alors demandé : pourquoi cette prière ? Mais notre prière nous a conduits à rechercher une promotion humaine pour ceux qui sont les plus déshérités, auprès et au loin.

Il importe alors de ne chercher aucun privilège auprès des «pouvoirs».

การปรับตัวเร็วมากเกินไป จะทำให้เกิดความไม่มั่นคงและการโต้เถียงกันอันไร้ประโยชน์ แต่การปรับตัวที่ไม่ทันต่อเหตุการณ์ ก็จะเป็นอุปสรรคต่อความก้าวหน้าของชีวิตที่ถวายเป็นแล้ว

ในยุคปัจจุบัน ได้เกิดสิ่งที่ไม่เคยมีมาก่อนหน้านี้ กล่าวคือถ้าชีวิตหมู่คณะมีน้ำเสียงที่เป็นของตนโดยเฉพาะ และถ้าชีวิตหมู่คณะเปี่ยมไปด้วยความสดใสของชีวิตภราดรภาพที่เป็นคุณลักษณะของหมู่คณะ ชีวิตหมู่คณะก็เปรียบเสมือนเชื้อเพลิงในถัง คือเป็นชีวิตที่มีพลังเป็นแรงระเบิด เป็นพลังที่สามารถยกภูเขาแห่งความเฉยเมยออกไปได้ และนำการประทับอยู่ของพระคริสต์ที่ไม่มีอะไรทดแทนได้มาสู่มวลมนุษย์

ในช่วงเวลาที่มีดমনที่สุด บ่อยครั้งที่ชายหญิงกลุ่มเล็กๆ ที่กระจายอยู่ทั่วไปในโลกสามารถพลิกกระแสวิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เพราะว่าพวกเขามีความหวังแน่วแน่มิเหมือนใครหวัง² ดังนั้นสิ่งที่ดูเหมือนจะแตกสลายก็กลับเข้าสู่กระแสพลังการเคลื่อนไหวที่ก้าวหน้าแบบใหม่

การที่พี่น้องของเราบางส่วนเข้าไปอยู่ในองค์กรพัฒนาในด้านต่างๆ ซึ่งเป็นกรณีพิเศษ ก็จะเป็นเพียงเครื่องหมายของการมีส่วนร่วมของเราต่อ "วิถีสังคม"³ แห่งโลกปัจจุบัน โลกที่กลายเป็นความหลากหลาย เป็นโลกที่ทั้งผู้ที่เป็นคริสตชนและไม่ได้เป็นคริสตชน จะสามารถทำอะไรได้ก็ด้วยความร่วมมือของคนอื่น ๆ จำนวนมากเท่านั้น เราจะทำอะไรไม่ได้ ถ้าไม่ร่วมมือกันกับผู้อื่น ถ้าต่างคนต่างอยู่ร่วมกันไป หรือถ้ากลุ่มหนึ่งมีอำนาจเหนือกว่า หากการไปเข้าร่วมในลักษณะพิเศษนี้ทำให้เกิดความร่าเริงและไม่สามารถกระทำโดยมีสันติสุขภายในอันยิ่งใหญ่ได้ ก็จำเป็นจะต้องพิจารณาตัวเองใหม่อีกคำรบหนึ่ง

หากการภาวนาปัจจุบันเราใน "ความสันโดษอันเลิศเลอ" ก็มักจะมีคำถามเกิดขึ้นว่าเหตุใดจึงต้องภาวนา เพราะการภาวนาต้องนำเราไปแสวงหาพัฒนาการของมวลมนุษย์เพื่อช่วยเหลือผู้อาภัพอันจนที่สุด ทั้งที่อยู่ใกล้และไกล

ดังนั้นสิ่งสำคัญที่สุดก็คือไม่แสวงหาภักดีใด ๆ จาก "ผู้มีอำนาจ"

Participer à la promotion humaine ne facilite pas notre tâche. Il serait combien plus aisé de ne chercher que la seule réconciliation entre les chrétiens et entre les hommes. Mais cela signifierait une fuite et un chemin de facilité. Sous le prétexte de tranquillité, l'on approche alors à son insu d'une attitude de lâcheté : ce manque de courage qui amène à la pusillanimité des hommes qui,

au départ, étaient décidés à donner leur vie.

Les chrétiens d'aujourd'hui le savent bien : ils ne peuvent séparer promotion spirituelle et promotion humaine. Une seule chose alors s'impose : travailler, au milieu de beaucoup de forces contradictoires, au développement spirituel et humain des plus pauvres et de tous.

Dans la connaissance que l'homme a de lui-même demeure une frontière. C'est à travers Dieu seul que l'homme achève de se connaître. De vastes étendues de la personne ne sont pénétrées que par une perception située en Dieu. Aucun autre ne donne de sonder l'inaccessible qui repose en tout être. Et pourtant, il est dit aujourd'hui que, « pour connaître Dieu, il faut connaître l'homme »⁴ et le présent texte veut indiquer avec résolution une volonté de communiquer avec l'homme.

Mais si, à cause de notre généreuse ouverture à l'homme, venaient à disparaître de notre vocation commune les signes de l'intemporel, nous aurions acquis seulement une capacité particulière de participation au monde contemporain. Nous nous arrêterions à une dimension à laquelle parviennent aussi des non-croyants. Par contre, nous serions dans l'incapacité de faire pressentir à l'homme l'événement de Dieu et sa transcendance.

Tout serait perdu si, par notre vie et notre prière communes, nous ne participions plus aux continuités de l'Eglise et si, à travers elles, ne se laissait plus pressentir l'intemporel auquel les non-croyants sont parfois plus attentifs que tels chrétiens. N'avons-nous pas été découverts et reconnus par tant d'agnostiques à travers la prière liturgique ?

การมีส่วนร่วมในการพัฒนามวลมนุษย์ ไม่ได้ทำให้ภาระหน้าที่ของเราง่ายขึ้น การแสวงหาแต่เพียงการคืนดีในระหว่างคริสตชนด้วยกันและในระหว่างเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน น่าจะเป็นเรื่องที่ยากกว่า แต่สิ่งนี้อาจหมายถึงการหลีกเลี่ยงและเป็นหนทางที่ง่ายตาย การใช้ข้ออ้างเรื่องความสงบทำให้เราเข้าไปใกล้สภาวะขลาดเขลาโดยไม่รู้ตัว การขาดความกล้าหาญนี้จะทำให้มนุษย์ขลาดได้ ทั้ง ๆ ที่เมื่อเริ่มแรกนั้นได้ตั้งใจจะมอบ ถวายชีวิตของตนแล้ว

คริสตชนทุกวันนี้ทราบดีว่าเขาไม่สามารถแยกการพัฒนาด้านจิตใจและการพัฒนาความเป็นมนุษย์ออกจากกันได้ สิ่งเดียวที่จะต้องกระทำคือ ทำงานท่ามกลางพลังที่ขัดแย้งกันมากมาย เพื่อพัฒนาจิตใจและความเป็นมนุษย์ของผู้ยากจนที่สุดและของทุกคน

มนุษย์มีความรู้ที่จำกัดเกี่ยวกับตัวเอง มนุษย์ต้องอาศัยพระเป็นเจ้าเท่านั้น จึงจะสามารถรู้จักตัวเองได้สำเร็จ อาณาเขตอันกว้างขวางในตัวตนของบุคคลนั้นจะเข้าถึงได้ก็โดยการรับรู้ตั้งมั่นอยู่ในองค์พระเจ้าเท่านั้น ไม่มีใครอื่นแล้วที่จะสามารถหยั่งรู้ถึงความลึกกลับอันสุดที่จะเข้าใจได้ที่อยู่ในตัวมนุษย์ทั้งมวล

แต่อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันนี้ก็มีกรกล่าวกันว่า"เพื่อจะรู้จักพระเจ้าต้องรู้จักเพื่อนมนุษย์ด้วย"⁴ และหนังสือเล่มนี้ก็มีคามมุ่งมั่นที่จะแสดงให้เห็นถึงแรงปรารถนาที่จะสื่อสารกับมนุษย์

แต่หากการเปิดกว้างอย่างเมตตาของเราต่อเพื่อนมนุษย์ทำให้เครื่องหมายแสดงสิ่งเหนือธรรมชาติหายไปจากกระแสเรียกชีวิตหมู่คณะของเรา เราก็คงได้รับแต่เพียงความสามารถพิเศษที่จะมีส่วนร่วมในโลกยุคใหม่นี้ เราก็คงจะหยุดอยู่ตรงมิติซึ่งผู้ไม่มีความเชื่อกับบรรลู่ถึงได้ด้วย ในทางกลับกันเราก็จะไม่สามารถอธิบายให้มนุษย์ล่วงรู้เข้าใจเหตุการณ์เกี่ยวกับพระเจ้าและความสูงส่งของพระองค์ได้

ไม่ใช่คริสตชนบางคนยังให้ความสนใจมากกว่าคริสตชนเหล่านี้เสียอีก นั่นไม่ใช่เพราะการภาวนาในพิธีกรรมของเราหรือ ที่จะทำให้เราเป็นที่รู้จักและได้รับการยอมรับจากผู้ที่ไม่บอกว่าเรื่องพระเจ้านั้นมนุษย์เข้าถึงไม่ได้

Dans des sociétés pluralistes et sécularisées, s'imposent comme jamais des lieux où la transcendance soit plus sensible, des lieux où la cité de Dieu rencontre la cité des hommes. C'est au point où la verticale de Dieu rejoint la communauté des hommes que le chrétien veut se situer aujourd'hui.

Une vie contemplative non intégrée n'est plus saisie par l'homme contemporain. Mais il n'est pas davantage reconnu le chrétien qui s'est laissé entièrement absorber par le milieu humain.

ในสังคมพหุนิยมและสังคมของมรวาสนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมียุทธศาสตร์ที่ผู้คนเข้าถึงความสูงส่งของพระเจ้าได้ เป็นสถานที่ซึ่งนครของพระเจ้ามาบรรจบกับเมืองของมนุษย์ เป็นจุดที่ความสูงส่งของพระเจ้าทับซ้อนกับประชาคมของมวลมนุษย์ และในจุดนี้เองที่คริสตชนยุคปัจจุบันปรารถนาจะดำรงอยู่

มนุษย์ในโลกปัจจุบันไม่ยอมรับอีกแล้วกับชีวิตนักบวชพิศเพ่งภาวนาที่ไม่มีส่วนร่วมในสังคม แต่คริสตชนที่ปล่อยตัวอย่างสิ้นเชิงให้เป็นไปตามสภาพแวดล้อมของสังคม ก็ไม่ได้เป็นที่ยอมรับมากไปกว่ากัน

Signe d'unanimité parmi les hommes

Vivant la vie commune, que voulons-nous d'autre si ce n'est réunir des hommes, engagés sur les traces du Christ, pour être un signe existentiel de l'unité de l'Eglise ?

Alors que quelques-uns, pris isolément, ne pourraient pas grand-chose, ces mêmes hommes, réunis par la vie commune, peuvent tenir debout dans une foi capable de déplacer des montagnes : ils sont enrichis par la valeur d'Eglise inscrite dans toute communauté qui vit tendue vers l'authenticité de sa vocation.

Une communauté constitue un microcosme d'Eglise, elle récapitule en elle toute la réalité de l'Eglise. Aussi l'humble signe d'une communauté peut-il trouver une résonance qui dépasse de beaucoup les limites des hommes qui la composent. Nous ne voulons pas pour autant faire école, pas plus en théologie ou en liturgie qu'en sciences humaines. Faire des adeptes ne signifie rien aujourd'hui.

Plus que d'idées, le monde contemporain a besoin d'images et de réalisations. Aucune idée ne saurait s'accréditer sans être portée par une réalité visible, sinon elle devient idéologie.

Si faible soit le signe d'unité, il prend sa valeur quand il concrétise une vie, quand il est porteur, au plus intérieur de lui-même, d'une unanimité. Alors il fait choc. Car la vie passe et éclate d'autant plus qu'un accord intime est réalisé.

Certes, que se multiplient, au cœur des masses humaines, les signes du Christ. Mais l'obsession du nombre et du recrutement, dans la vie commune ou dans le ministère, va à l'encontre de la qualité du signe.